

שׁוֹלַמִּית.

1

הס בכרמים! מערבה שמש פונה,
על שיאל־בנון ממה קרן־אור אחרונה,
רוח בא מתימן, סבב הנה, הנה,
בשר מה לתמר, לחש מה לתאנה;
העיר נצים נמים וגבעול־פרחים,
עבר חיש בכרמים, הלף את הדרכים;
מקשיב לב, דופק, לוחש בדומיה:
אין זאת כי שב אביב, עת התור הגיעה;
אצא אל הכרמים, אלון בין עשבים,
אשפר רוחות־שחרים, אהלם עם כוכבים,
ואחכה דומם, אט יתנשא חזי,
נוגה יביט סהר, לו אגידה רזי:
אל המלך שלמה פה מחכה רועה,
אל הנשר יונה. — באה, מלכי, באה!

II

בָּאָה, מִלְכִּין

הַכֵּל נָם וְחֹלֶם, בְּלִבִּי הוֹלֵם סָעַר.
 בְּרַח־לָךְ מֵאֲרָמוֹנֶךָ, מִלְכִּי נֶאֱהוּבִי -
 דָּמָה לְצִבִּי מִזֶּעַר.

בְּרַח לָךְ, מִלְכִּי, בְּרַח... חֲרַשׁ רוּחוֹת עֵפָיִם;
 אֵעֵל בְּסִסְגֵי תְמָר, דָּם אֲצַנְקָה,
 אֲשׁוּר בֵּין עֲנָפָיִם.

מֵאֲפָרְיוֹן־אֲרֹז וּמִרְפִּידַת־זָהָב
 מִלְכִּי קָם, שָׁבַע אֶהְבֵּת פְּלִגְשִׁים -
 לְשׁוֹלְמִית הָאֵב.

הַשֵּׁק כְּרָמִי לַיֵּל, הֲרִיר־נְמָרִים פְּרָאִים,
 אֶהְבֵּת הַעֲפָר אֶל אֵילָה שְׁלוּחָה
 בְּהַבְיּוֹן הַגּוּי־קְלָעִים.

באה, מלכיו

מבכורי תאני, מחכלי-יידם ענבי
 לך צפנת, מלכ, ומלהבות
 להבות עגבי.

וכאב געגועים עזים, כאב שידע שתק
 ויהי למעין חתום, לגן פורח נעור,
 וצורב הוא ומתוק.

וענב-דודים יוקד של נוטרת-כרמים,
 שכרמה גדל פרא וישת מיקוד השרב
 וקמה לעו זרמים

בליל-מזרח לזהט, מלכ, לך אתנה,
 עת הסמדר יפרח, יעגב התפוח,
 ותחנט דם התאנה...

בָּאָה, מִלְּפָנַי

אוֹמְרִים: עִם כָּל הַכְּמֵי הַדּוֹ, לְקַבֵּל וְתִימֵן
הַתְּחַרִּיתִי, מִלְּפָנַי, וְחַכְמָה יוֹתֵר
מִדְּרֹעַ, כְּלִפְלִי, הַיָּמִן.

וְאֶהְבֶּתְּ חִידוֹת, שִׁיר וּמִשְׁלֵי:
הַתְּדַע עַת אֶהְבֶּתִי חֵלְמָה בְּתַאֲנִתָּה?
לֵיל בּוֹ הִשְׁקִי צֶן וּבִשְׁלֵי?

וּמִדּוּעַ מְרֹדֶף לְהֵט לַיְלֹוֹת-קֶסֶמִים,
אֲכֹל אֵשׁ שְׂבָא, מִצְרִים, אֵלַי בָּאתִי,
טְבוּל רְסִיסֵי כֹכְבֵי-כְרָמִים?

הֵן, הַרְבֵּה לְמַד, חֶקֶר שְׁלֵמָה, עִמָּךְ הִתְרַ, *
מִכָּל הָאָדָם וְהַחַיָּה חֶכֶם, רַק אַתְּ חִידוֹת *
הַשּׁוֹלְמִית הוּא לֹא פִתְרָה.

III

אף לְשׁוֹא לְבִשְׁתָּ וְקַן אָרְף, שְׁחֹר,
 וְחִזְיוֹיִם שְׁמַת בְּעֵינֶיךָ -
 יֵלֵד, אַתָּה, מִלְכִּי!
 אף לְשׁוֹא עַל מִדּוֹתֶיךָ חֶרֶב חֲדָה צְמוּדָה,
 דְּרוּכִים שְׁרִירֵי-אוֹנֶךָ -
 עֲשֵׂת חֶרֶבְךָ יִרְאֶה עֲדַנֵּת רֶךְ-צִוְאָרִי,
 לְהִטְבֵּרְקָה-נְגַה-בְּשָׂרִי,
 וּבֵין שְׂדֵי תֵלִין רַפֵּה-אוֹנִים, רֶךְ וְחֶלְשֵׁי -
 רַק יֵלֵד הוּא גְבוּרִי.
 וְגְבוּרָה הִיא שׁוֹלְמִית קִטְנָה.
 הִיא מְצוּה - וְנִפְלְתָּ עַל בְּרַכְיָה,
 הִיא שְׂרָה: נֹמָה, יֵלְדִי, מִלְכִּי - וַיִּשְׁנֵת.
 רַק עַת מְרַחֵם אוֹתָךְ, יֵלֵד גְּדוֹל, וְכַחֲשֵׁה:
 עֲצוּם אַתָּה, גְּבוּר אַתָּה, וְאֲנִי חֶלְשָׁה,
 יוֹנָה רַכָּה אֲנִי, אַתָּה פָּרַס פָּרָא:
 וְשִׁמַּח יֵלְדִי וְדָמָה: עֲצוּם הוּא וְחֶזֶק,
 וְדָרְךָ עַל כְּגִבּוֹר וְהִרְעִים בְּקוֹל אֲדִיר -
 וְשׁוֹמְעָה אֲנִי: יֵלֵד רַק מִתְחַנֵּן, יֵלֵד רַק מִבְּקָשׁ
 חֶלּוֹם, אֲגַדָּה, חֵיק שֶׁל אִם מִבְּקָשׁ...

× × ×